

[Justitsministeren]

Fru Pernille Frahm rejste også spørgsmålet om registerbeskyttelsen. Der vil jeg gerne gentage, at lovforslaget er udtryk for et meget nøje afvejet kompromis. På den ene side er der taget hensyn til, at borgere og erhvervsliv med tusind års tradition for offentlighed i tinglysning har et behov for hurtig og ubesværet adgang til tinglysningsoplysninger. På den anden side er der også taget hensyn til, at tinglysningsbøger rummer en række væsentlige økonomiske oplysninger, bl.a. om retsforfølgning, udlæg, arrest og tilsvarende, som kan give indblik i enkeltpersoners økonomiske vanskeligheder. Udlæg for bødekraft, der inddrives af politiet, rører jo altså også strafbare forhold. Hertil kommer, at registerlovgivningen ikke gælder for domstolene.

Derfor er der bl.a. under anvendelse af principperne i Europarådets konvention om registerbeskyttelse lagt betydelig vægt på at udforme, hvad man kunne kalde en registerbeskyttelsesmæssigt sikker løsning. Gennem de forsøg, som forslaget giver mulighed for, skabes der samtidig mulighed for nøje udredning af behov og muligheder for en mere liberal løsning på et senere tidspunkt, og er der behov for at gå videre, vil Folketinget få lejlighed til at tage stilling hertil på ny. Det er jo på dette område som på andre, hvor vi har beskæftiget os med registerlovgivningen, synes jeg, en rigtig ting, at Folketinget som ansvarlig får lejlighed til at tage stilling til, hvor langt man ønsker at den teknologiske udvikling skal give mulighed for at man kan udnytte systemer i forskellige sammenhænge.

Der er lagt vægt på, at de fornødne registermæssige begrænsninger fastlægges udtrykkeligt i selve lovtæksten. Registertilsynet har jo i sit høringsvar anbefalet i stedet at indsætte en bemyndigelsesbestemmelse; jeg har fundet det rigtigst, at de nærmere regler om det meget vigtige register fastsættes af Folketinget. Men også området registersikkerhed og registerbeskyttelse vil jeg selvfølgelig meget gerne medvirke til yderligere uddybning af under det kommende udvalgsarbejde.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Nu er meningen med lovgivningen her i Folketinget jo, at vi skal lovgive for fremtiden og ikke for, hvad der er sket tidligere. Og specielt

skal vi ikke lovgive for lige nøjagtig i dag, så det i øvrigt er ligegyldigt, hvad der sker i morgen.

Det er meget fint, at man har nogle opgørelser over, hvor misbruget ligger henne med hensyn til køretøjer med behæftelse med pant, og at man dér har fundet frem til, at problemet omkring traktorer ikke er så stort, at man behøver at lovgive om det. Men det her er jo en lov for fremtiden, og det, der vil ske, er, at hvis vi om ½ år lige pludselig får 3-4-5 større sager med salg og køb af traktorer behæftet med pant, vil det blive slået stort op i pressen, og lige pludselig skal vi til at have en lovændring igen. For det kræver en lovændring, hvis de så skal med til den tid. Så er det, jeg siger, at vi lige så godt kan forberede loven til, at køretøjerne alle sammen er med. Det er muligt, at der så kun bliver én traktorsag hvert 10. år, men så er loven også udmærket til at tage sig af den ene hvert 10. år.

Med hensyn til finansieringsmodellen gør det samme sig gældende, som hvis man f.eks. har fået oprettet en telefon. Så er det ikke et spørgsmål om, at man betaler flere hundrede kroner for at få lagt nummeret ind på 0033, men derimod, at de, der ringer på 0033 og vil have nummeret og adressen osv. oplyst, bliver dem, der betaler for det. På samme måde kunne jeg tænke mig, at dette system blev lavet om, således at det er dem, der trækker på oplysningerne, der reelt finansierer det. Der kunne måske også være basis for et større eller mindre misbrug fra folk, som simpelt hen af ren interesse eller nysgerrighed sidder og padler rundt i systemet. Og der er jo ingen tvivl om, at det koster penge, hver gang man slår op og trækker oplysninger ud. Det koster penge hver gang.

Dér er det, jeg mener, at det kunne være forespørgslerne, der finansierer hele ordningen, i stedet for at det er den, som får tinglyst en ting, der skal finansiere de fremtidige forespørgsler. Men det kan vi jo kigge på i udvalget.

Justitsministeren (Engell):

Det er rigtigst, som hr. Tom Behnke siger, at vi gerne skulle lovgive for fremtiden, men det er dog også en tradition og har været det, at vi ikke begynder at lovgive på områder, hvor der ikke i dag tegner sig nogen problemer, og hvor der heller ikke skønnes umiddelbart i fremti-